

[Lissa Mathiasen]

ringsselskabs sammenbrud vil være sikre på at få underretning.

Jeg tror, de fleste kan huske de problemer, som man rendte ind i ved et selskabs sammenbrud her i 1979. Det var helt klart, tror jeg, for mange, at der var et væsentligt behov for en bedre sikring af forbrugerne. Dette gælder også i de tilfælde, hvor forsikringsdækningens bortfald betyder, at såvel forbrugerne som eventuelle panthavere udsættes for tab i forbindelse med fast ejendom. Det er med glæde, vi kan konstatere, at der nu er lagt op til en klaring af disse problemer, og jeg håber, det hurtigst muligt vil blive kørt igennem.

Derudover foreslås der ændringer af rent administrativ karakter. Forsikringsrådet bliver til et forsikringstilsyn, bestående af et råd og et direktorat, hvor direktoratet skal stå for de daglige opgaver, medens rådet, der skal sammensættes af forsikringstagere, forsikringsselskaberne og pensionskasserne, skal stå for det overordnede tilsyn. Udgifterne i forbindelse med tilsynets virksomhed over for forsikringsselskaberne er også et af de steder, hvor der foreslås ændringer i og med, at der foreslås en ændret fordelingsnøgle, således at såvel præmie- som renteindtægt bliver lagt til grund for betalingen.

Alt i alt mener jeg, vi kan konstatere, at der med dette lovforslag er lagt op til en meget forbrugervenlig ændring.

Jeg skal med disse få bemærkninger slutte med at give udtryk for socialdemokratiets støtte til dette lovforslag samt håbe på, at vi i udvalget kan få et sagligt og effektivt arbejde i gang, som gerne skulle kunne betyde en meget hurtig færdiggørelse af forsikringsloven.

Arne Christiansen (V):

Allerede i sidste samling blev der gjort et omfattende og grundigt udvalgsarbejde, og der var almindelig enighed om, at vi i denne samling kunne fortsætte, hvor vi slap sidste gang. Det betyder formentlig, at vi nu snart kan se en ende på behandlingen af dette lovforslag, der, som den socialdemokratiske ordfører også gjorde opmærksom på, her er fremme for fjerde gang.

Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger, da de principielle synspunkter blev lagt frem i sidste samling. Jeg skal hen-

vide til disse. De tilføjelser, der er kommet, er bl.a. kommet på grund af direktivet om livsforsikring fra EF, og de paragraffer, som blev fremhævet af den socialdemokratiske ordfører, kan vi tilslutte os. De er jo en direkte konsekvens af nogle erfaringer, der blev gjort i sommeren 1979.

Når dette er sagt, skal jeg også for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der er paragraffer, som venstre ikke kan tilslutte sig. Vi vender os imod de offentlige repræsentanter i selskabernes bestyrelser, og jeg synes, vi har så meget mere grund til at gøre det, som det er begrænset til nogle selskaber, nemlig de store. Men kunne jo spørge: hvorfor skal der ikke være offentlige repræsentanter i de små? Erfaringen viser, at det måske snarere var dér, der var behov for det. Derfor kan jeg ikke helt befri mig for den tanke, at der også ligger ideologiske hensyn bagved.

Endelig må jeg sige, at den nye, store overbygning, der hedder forsikringsrådet, finder vi overflødig. I forbindelse med udvalgsarbejdet vil vi overveje ændringsforslag, der går ud på at fjerne disse efter vor mening overflødige paragraffer.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Da jeg sidst var mit partis ordfører i denne, kan man nok sige, meget omfattende sag, undrede jeg mig over, at man ikke afventede EFs første livsforsikringsdirektiv. Jeg vil gerne begynde med at takke ministeren for den forståelse, han har vist min undren ved ikke at lade det, om jeg så må sige, forhenværende lovforslag jage igennem tinget og ved nu at have fremsat et lovforslag i overensstemmelse med første livsforsikringsdirektiv.

Der er unægtelig lidt spøg og skæmt i forslaget. Jeg tænker på dets § 104, hvori det foreslås, at medlemmer af og garanter i de gensidige selskaber uanset vedtægtsregler om indirekte repræsentation skal have ret til at møde op og tage ordet på generalforsamlinger. Jeg ser for mig Topsikrings 600.000-700.000 medlemmer møde op. Det må vel blive et spørgsmål for boligministeren at skaffe dem tag over hovedet eller for landbrugsministeren at besvare, hvor i Danmark der er jordarealer til sådanne forsamlingsstørrelser.